د کورنتيانو په نوم د پولوس رسول اول خط

سلام او د خُدائ شُکر

۱ (۱) د پولوس د طرف نه سلام چې د خُدائ پاک په مرضئ د عيسىٰ مسيح بللے شوے رسول او د ورور سوستينس له
طرف نه، (۲) د خُدائ پاک د هغه جماعت په نوم چې په کورنتوس کښې دے، يعنې د هغوئ په نوم چې په عيسىٰ مسيح
کښې پاک کړے شوی او بللے شوی مقدسين دی، او د هغوئ ټولو په نوم هم چې په هر ځائ کښې زمونږ د مالِک عيسىٰ
مسيح او د خپل مالِک دواړو په نوم عبادت کوی، (۳) زمونږ د خُدائ پلار او د مالِک عيسىٰ مسيح فضل او سلامتی دې
تاسو سره وی. (۴) زۀ ستاسو دپاره د خُدائ پاک د هغه فضل چې په عيسىٰ مسيح کښې په تاسو وشو، همېشه د خُدائ
پاک شُکر کوم. (۵) ځکه چې په عيسىٰ مسيح کښې تاسو په هر لحاظ سره د کلام او هر قِسم عِلم خاوندان شوئ. (۶) هم
دغه وجه ده چې د مسيح گواهي په تاسو کښې مضبوطه شوه، (۷) تر دې چې تاسو د يو روحانی نعمت نه هم نيمگړی نۀ يئ
کله چې تاسو زمونږ د مالِک عيسىٰ مسيح د بيا راتلو په انتظار يئ. (۸) هغه به تاسو تر آخره پورې مضبوط ساتی، نو چې
تاسو زمونږ د مالِک عيسىٰ مسيح د راتلو په ورځ بې‌اِلزامه يئ. (۹) خُدائ پاک په خپلو خبرو کښې وفادار دے، د هغۀ په
وسيله تاسو د هغۀ د زوئ، زمونږ د مالِک عيسىٰ مسيح د شراکت دپاره راوبللے شوئ.

په جماعت کښې ډله بازی

(۱۰) نو اوس اے ورونړو او خوېندو، عيسىٰ مسيح چې زمونږ مالِک دے، د هغۀ د نوم په وسيله په تاسو زور راوړم چې تاسو
ټول يو شئ او په خپل مينځ کښې ډلې مۀ جوړَوئ، بلکې تاسو په يو عقل او پوره په يو خيال او اتفاق شئ. (۱۱) ځکه چې اے
ورونړو او خوېندو، ستاسو په نسبت ما ته د خلوئ د خاندان نه معلومه شوې ده چې ستاسو په مينځ کښې جگړې روانې دی.
(۱۲) زما مطلب دا دے چې تاسو هر يو وائی چې، ”زۀ د پولوس د ډلې نه يم،“ يا ”زۀ د اپولوس د ډلې نه يم،“ يا ”زۀ د
کائفس د ډلې نه يم،“ يا ”زۀ د مسيح د ډلې نه يم.“ (۱۳) ولې مسيح په ډلو ووېشلے شو؟ ولې پولوس ستاسو دپاره په سولئ
کړے شو؟ يا ولې تاسو د پولوس په نوم بپتسمه اخستې ده؟ (۱۴) زۀ د خُدائ پاک شُکر گزار يم چې د کرسپوس او گايوس
نه بغېر ما په تاسو کښې بل يو تن ته هم بپتسمه نۀ ده ورکړې، (۱۵) نو چې څوک دا ونۀ وائی چې تا زما په نوم بپتسمه
اخستې ده. (۱۶) او رښتيا ما د ستِفناس خاندان ته هم بپتسمه ورکړې ده. خو نور زما په ياداشت کښې نۀ راځی چې ما به
بل چا ته بپتسمه ورکړې وی. (۱۷) ځکه چې مسيح زۀ بپتسمه ورکولو له نۀ يم رالېږلے بلکې د زيری اورولو دپاره يې
رالېږلے يم، او هغه هم زما د عالمانه تقرير په بنياد نه، هسې نه چې د دې په وجه د مسيح سولئ بې‌اثره شی.

حضرت عيسىٰ مسيح د خُدائ پاک قدرت او حِکمت

(۱۸) ځکه چې د سولئ پېغام د هلاکېدونکو په نزد خو بې‌وقوفی ده خو مونږ دپاره چا چې خلاصون حاصل کړے دے دا د
خُدائ پاک قدرت دے. (۱۹) ځکه چې دا ليکلی دی چې، ”زۀ به د حکيمانو حِکمت تباه کړم، او د هوښيارانو هوښيارتيا به
رد کړم.“ (۲۰) هغوئ چرته دی چې هوښيار دی؟ عالمان چرته دی؟ د دې زمانې تکړه بحث کوونکی چرته دی؟ ولې خُدائ
پاک د دُنيا حِکمت ته بې‌وقوفی نۀ ده وئيلې؟ (۲۱) ځکه چې خُدائ پاک د خپل حِکمت د فېصلې په مطابق دا خوښه کړه چې
دُنيا په خپل عقل سره هغه پېژندلے نۀ شی، نو خُدائ پاک دا غوښتل چې د دې بې‌وقوفی بيان په وسيله به هغوئ ته

خلاصون ورکړی څوک چې ايماندار دی. ۲۲ ځکه چې يهوديان د نښو طلب کوی او يونانيان د حِکمت خواهشمند دی.
۲۳ خو مونږ په سولئ شوی مسيح زيرے ورکوو چې د يهوديانو په نزد د ټينډک خوړلو کاڼے او د غېريهوديانو په نزد
بېوقوفی ده. ۲۴ خو څوک چې رابللی شوی دی، کۀ يهوديان دی کۀ غېريهوديان، د دواړو دپاره مسيح د خُدائ پاک قدرت
او د خُدائ پاک حِکمت دے. ۲۵ کۀ چرته بنی آدمو ته د خُدائ پاک حکمت بېوقوفی ښکاری خو دا د بنی آدم د حکمت
نه زيات حکمت دے او کۀ دوئ ته د خُدائ پاک زور کمزورے ښکاری خو دا بيا هم د بنی آدمو د زور نه زورَور دے. ۲۶
اے ورونړو او خوېندو، د خپل پخوانی مقام په حقله سوچ وکړئ چې ستاسو په مينځ کښې د انسانی معيار په مطابق تاسو
کښې نۀ ډېر هوښيار وُو، نۀ ډېر زورَور وُو او نۀ ډېر د اوچت خاندان خلق وُو. ۲۷ خو خُدائ پاک د دُنيا بېوقوفان غوره
کړل د دې دپاره چې هوښياران شرمنده کړی، او خُدائ پاک د دُنيا کمزوری غوره کړل د دې دپاره چې زورَور شرمنده
کړی. ۲۸ بلکې خُدائ پاک د دُنيا کمزوری، سپک او بېاصله خلق غوره کړل د دې دپاره چې په هغوئ معتبر خلق نشت
کړی، ۲۹ نو چې بيا هيڅوک هم د خُدائ پاک په وړاندې فخر ونۀ کړی. ۳۰ خُدائ پاک په خپله مونږ د عيسیٰ مسيح سره
يو کړو، او د عيسیٰ مسيح په وسيله يې حکمت راکړو او هغه زمونږ دپاره صداقت، پاکوالے او خلاصون وګرځېدو، ۳۱ نو
دې دپاره لکه څنګه چې ليکلی دی، "څوک چې فخر کوی هغه دې په مالِک فخر کوی."

په سولئ شوی د حضرت عيسیٰ مسيح پېغام

۲ ۱ اے ورونړو او خوېندو، کله چې زۀ تاسو له راغلم او په تاسو کښې مې د خُدائ پاک د راز زيرے خور کړو، نو هغه
څۀ د اوچتې درجې تقرير يا د حِکمت په زور نۀ وو. ۲ کله چې زۀ تاسو سره وم نو ما دا فيصله کړې وه چې تاسو ته په
سولئ شوی عيسیٰ مسيح نه بغېر نور د هيڅ بيان ونۀ کړم. ۳ او زۀ تاسو ته په عاجزئ، وېره او رېږدو راغلم. ۴ زما د
بيان او د زيری د اثر وجه د حِکمت او په مائل کوونکو خبرو نۀ وو بلکې هغه د خُدائ پاک د روح او د قدرت د مخه ثابت
وو، ۵ نو ما دا ځکه وکړل چې ستاسو ايمان د انسان د حِکمت په بنياد نه بلکې د خُدائ پاک په قدرت ولاړ وی.

د خُدائ پاک د روح په وسيله حکمت

۶ بيا هم په کلکو ايماندارانو کښې مونږ د حِکمت خبرې کوُو کۀ څۀ هم چې دا نۀ د دُنيا او نۀ د دې دُنيا د سردارانو
حِکمت دے، څوک چې فنا کېدونکی دی. ۷ بلکې مونږ د خُدائ پاک د هغه پټ حِکمت راز بيانوو کوم چې خُدائ پاک د
دُنيا جوړولو نه مخکښې زمونږ د لويئ دپاره فيصله کړې وه. ۸ نو د دې زمانې يو سردار هم په دې پوهه نۀ شو ځکه کۀ
هغوئ پوهه شوی وے نو د جلال مالِک به يې په سولئ کړے نۀ وو. ۹ بلکې څنګه چې ليکلے شوی دی چې، "څۀ چې نۀ
سترګو ليدلی، نۀ غوږُونو اورېدلی او نۀ د انسان په زړۀ کښې راغلی دی، هغه څيزونه خُدائ پاک د هغوئ دپاره تيار کړی
دی څوک چې د هغۀ سره مينه کوی." ۱۰ دا ټولې خبرې خُدائ پاک په مونږ د روح په وسيله ښکاره کړې، ځکه چې روح
د هر څيز تلاش کوی بلکې د خُدائ پاک پټې خبرې هم معلوموی. ۱۱ ځکه څوک د بل انسان د زړۀ خبرې معلومولے شی
بغېر د انسان د خپل روح نه چې په هغۀ کښې دننه دے؟ دغه شان د خُدائ پاک د روح نه بغېر هيچا ته د خُدائ پاک خبرې
معلومې نۀ دی. ۱۲ خو مونږ دُنياوی روح نۀ دے حاصل کړے، بلکې هغه روح مو حاصل کړے دے چې د خُدائ پاک د
طرفه دے، د دې دپاره چې هغه نعمتونه وپېژنو کوم چې خُدائ پاک مونږ ته وړيا راکړی دی. ۱۳ او مونږ هغه خبرې هغه
شان نۀ بيانوو چې انسانی حِکمت مونږ ته ښودلی دی، بلکې هغه شان يې بيانوو چې مونږ ته روح راښودلی دی، او دغسې
روحانی خبرې هغه چا ته ښايُو، څوک چې روحانی دی. ۱۴ خو څوک چې روحانی نۀ وی نو هغوئ د خُدائ پاک د روح

خبرې نهٔ منی ځکه چې دا د هغوئ په نزد بېوقوفی ده، او هغوئ په هغې نهٔ شی پوهېدے ځکه چې هغوئ تش د روحُ القُدس
په وسيله پوهېدے شی. ۱۵ څوک چې روحانی خلق دی هغوئ هر څهٔ آزمائی خو هغه په خپله هيڅوک نهٔ شی آزمائيلے.
۱۶ ځکه چې، ”د مالِک خُدائ په اراده څوک پوهېدے شی؟ يا څوک هغهٔ ته مشوره ورکولے شی؟“ خو مونږ د مسيح عقل
لرو.

د خُدائ پاک په کار کښې ملګری

۳ ۱ اے وروڼو او خوېندو، ما تاسو سره لکه د روحانی خلقو په شان خبرې ونهٔ کړے شوې بلکې داسې مې وکړې لکه
چې دُنياوی خلقو سره چې په مسيح کښې ماشومان دی. ۲ ما تاسو له پئ درکړل خو روټئ نه، ځکه چې تاسو روټئ
خوړلو ته تيار نهٔ وئ. بلکې اوس هم لا تاسو تيار نهٔ يئ. ۳ ځکه چې تر اوسه پورې تاسو د ګناه د فطرت په اختيار کښې
يئ، او چې تر اوسه پورې په تاسو کښې حسد او جګړه روانه ده. نو ولې د دې نه دا پته نهٔ لګی چې تاسو تر اوسه د انسانی
خواهش په مطابق کردار کوئ؟ ۴ ځکه چې څهٔ وخت چې يو وائی چې زهٔ د پولوس په ډله کښې يم او بل وائی چې زهٔ د
اپولوس په ډله کښې يم، نو ولې تاسو په داسې کولو د انسانی فطرت په مطابق نهٔ شوئ؟ ۵ اپولوس څوک دے؟ او پولوس
څوک دے؟ هغوئ خو صرف خادِمان دی د چا په وسيله چې تاسو ايمان راوړو او دغه شان مونږ هر يو هغه خِدمت وکړو
کوم چې مالِک مونږ ته حواله کړے وو. ۶ ما کرونده وکړه، اپولوس اوبهٔ ورکړې، خو وده ورته خُدائ پاک ورکړه. ۷
نو بيا نهٔ کرونده کوونکے او نهٔ اوبهٔ ورکوونکے څهٔ شے دے، بلکې صرف خُدائ پاک دے چې وده ورکوونکے دے. ۸
د تخم کرونکی او د اوبو ورکوونکی دواړو مقصد يو دے، خو هر يو به د خپل محنت په مطابق اجر بيا مومی. ۹ ځکه
چې مونږ د خُدائ پاک خِدمتګار يُو، تاسو د خُدائ پاک زمکه او د خُدائ پاک عمارت يئ. ۱۰ ما د هغه فضل په مطابق
چې خُدائ پاک راته راکړو، ما د يو پوهه ګلکار په شان بنياد کېښودو او کهٔ په هغې بل څوک عمارت ودانوی، نو هر يو
ګلکار دې په دې خبردار شی چې پرې څنګه عمارت جوړ کړی. ۱۱ ځکه چې هيڅوک هم بل بنياد نهٔ شی اېښودلے بغير د
هغه بنياد نه چې اېښودلے شوے دے، او هغه بنياد عيسیٰ مسيح دے. ۱۲ کهٔ څوک په هغه بنياد باندې د سرو زرو، د
سپينو زرو، د قيمتی کاڼو، لرګو، واښو يا د بوسو عمارت جوړوی، ۱۳ نو د هر ګلکار کار به په خپله ښکاره شی ځکه چې
د قيامت په ورځ به دا په اور راڅرګند شی. او زمونږ د کار نېکی او بدی به په اور وآزمائيلے شی. ۱۴ کهٔ په هغه بنياد د چا
جوړ عمارت باقی پاتې شی نو هغه ګلکار به اجر بيا مومی. ۱۵ کهٔ د چا کار وسوزېږی نو هغهٔ ته به تاوان ورسيږی، خو
هغه به په خپله په سوزېدو سوزېدو کښې د اور نه بچ شی. ۱۶ ولې تاسو خبر نهٔ يئ چې تاسو د خُدائ پاک کور يئ او د
خُدائ پاک روح په تاسو کښې اوسيږی؟ ۱۷ کهٔ څوک د خُدائ پاک کور بربادوی نو خُدائ پاک به هغه کس برباد کړی
ځکه چې د خُدائ پاک کور پاک دے او هغه کور تاسو يئ. ۱۸ په تاسو کښې دې څوک هم خپل ځان نهٔ دوکه کوی. کهٔ
ستاسو خيال وی چې تاسو د دې دُنيا په معيار هوښيار يئ، نو تاسو خپل ځان ناپوهه وګڼئ نو بيا به تاسو هوښيار شئ. ۱۹
ځکه چې د دې دُنيا حِکمت د خُدائ پاک په نزد بېوقوفی ده، ځکه چې دا ليکلی دی چې، ”هغه هوښياران د هغوئ په
چالاکۍ راګېروی.“ ۲۰ او بيا ليکلے شوی دی چې، ”مالِک خُدائ د هوښيارانو په خيالونو پوهه دے چې باطل دی.“ ۲۱
نو بيا تاسو په يو انسان هم فخر مهٔ کوئ، ځکه چې ټول هر څهٔ ستاسو دی، ۲۲ نو کهٔ پولوس وی او کهٔ اپولوس، کهٔ
پطروس، او کهٔ دُنيا، ژوند وی يا مرګ، کهٔ موجوده وخت وی او يا آئنده وخت وی دا ټول هر څهٔ ستاسو دی، ۲۳ او تاسو
د عيسیٰ مسيح يئ او مسيح د خُدائ پاک دے.

د رسولانو خِدمت

۴ (۱) تاسو مونږ د مسيح خادِمان او د خُدائ پاک د رازونو ساتونکی وګڼئ. (۲) اوس ساتونکو ته په کار دی چې هغوئ
اعتباری وی. (۳) خو زما دپاره دا هېره وړه خبره ده چې تاسو يا بل انسانی عدالت دې زما جاج واخلی، بلکې زۀ په خپله
هم د ځان جاج نۀ اخلم. (۴) زۀ په خپله په خپل ځان کښې د څۀ عيب احساس نۀ کوم خو د دې مطلب دا نۀ دے چې زۀ
بې‌عيبه يم. ځکه چې مالِک زما جاج اخلی. (۵) نو په دې وجه د مقرر شوی وخت نه وړاندې فيصله مۀ کوئ، د مالِک د
راتلو تر وخته انتظار وکړئ. هغه به د تيارې پټې خبرې رڼا ته څرګندې کړی او د زړۀ مقصدونه به راښکاره کړی. په هغه
وخت کښې څوک چې د څومره تعريف قابل وی خُدائ پاک به دومره د هغۀ تعريف وکړی. (۶) اے وروڼو او خوېندو، ما
په دغه خبرو کښې د خپل ځان او د اپولوس ذکر د مِثال په طور وکړو د دې دپاره چې تاسو زمونږ په وسيله د دې خبرو
مطلب زده کړئ، د ليکل شوی کلام نه زيات څۀ مۀ وايئ، او د يو مشر صِفت او د بل غيبت مۀ کوئ. (۷) تاسو هيڅا هم په
بل باندې بهتر کړی نۀ يئ. او تاسو سره چې څۀ دی هغه خُدائ پاک درکړی دی. او بيا چې هر څۀ خُدائ پاک درکړی دی
نو بيا په څۀ خبره فخر کوئ لکه چې هغۀ نۀ وی درکړی؟ (۸) ستاسو په خيال تاسو اوس هغه هر څۀ حاصل کړل څۀ چې
تاسو غوښتل، تاسو اوس مالداره شوی يئ، زمونږ نه بغير تاسو بادشاهی کوئ، په حقيقت کښې زما خواهش وو چې تاسو
بادشاهان شئ نو چې مونږ هم درسره بادشاهی وکړُو. (۹) خو په اصل کښې خُدائ پاک مونږ رسولان د ټولو نه لاندې کړُو
او د هغه خلقو په شان يې پېش کړُو په چا چې د مرګ حکم شوے وی، ولې چې مونږ د ټولې دُنيا، يعنې فرښتو او د بنی
آدمو په وړاندې يوه تماشه شُو. (۱۰) مونږ د مسيح په خاطر بې‌وقوفان يُو، خو تاسو په مسيح کښې هوښيار يئ. مونږ
کمزوری يُو خو تاسو زورَور يئ. تاسو عزتمند يئ او مونږ سپک يُو. (۱۱) په دې موجوده وخت کښې مونږ اوږی، تږی يُو،
کپړې مو زړې دی او وهلے شوی يُو او بې‌کوره يُو، (۱۲) او مونږ په خپلو لاسونو خواری کوُو. خلق په مونږ بد وائی، مونږ
ورته دُعا کوُو، کله چې مو زوروی، مونږ يې زغمو، (۱۳) څوک چې مونږ بدناموی، هغوئ ته په مينې سره خواست کوُو.
مونږ تر ننه پورې د دُنيا د ډېران او د ګند په شان پاتې شوی يُو. (۱۴) زۀ دا خبرې ستاسو د شرمولو دپاره نۀ ليکم بلکې تاسو
ته د خپلو خوږو بچو په شان نصيحت کوم. (۱۵) ځکه چې کۀ په مسيح کښې ستاسو اُستاذان بې‌شمېره هم وی خو بيا هم
ستاسو روحانی پلار يو دے، او د زيری په وسيله زۀ په عيسیٰ مسيح کښې ستاسو پلار شوم. (۱۶) نو زۀ تاسو ته زاری کوم
چې زما په نقش قدم شئ. (۱۷) په دې وجه ما تاسو ته تيموتيوس درولېږلو، هغه په مالِک کښې زما خوږ او وفادار زوئ
دے، چې تاسو ته به مسيح کښې زما هغه طريقې دريادې کړی چې زۀ يې هغوئ ته په هر ځائ او په هر جماعت کښې تعليم
ورکوم. (۱۸) خو تاسو کښې ځينې داسې مغروره شول چې زۀ ګنې تاسو ته درتلے نۀ شم. (۱۹) خو کۀ مالِک وغوښتل نو زۀ
به تاسو له زر درشم او زۀ به نۀ صرف د هغه مغروره خلقو خبرې بلکې د هغوئ روحانی قدرت هم معلوم کړم. (۲۰) ځکه
چې د خُدائ پاک بادشاهت په تشو خبرو نه، بلکې د هغۀ په قدرت ولاړ دے. (۲۱) نو تاسو څۀ وايئ چې زۀ تاسو ته کوتک په
لاس يا په مينه د نرمیٔ په روح کښې درشم؟

د بداخلاقیٔ خِلاف حُکم

۵ (۱) زۀ خبر شوے يم چې ستاسو په مينځ کښې جنسی حرام کاری کيږی، بلکې داسې جنسی حرام کاری چې په بې‌دينه
خلقو کښې هم نۀ کيږی. په تاسو کښې يو سړے دے چې د هغۀ خپلې ميرنیٔ مور سره ناجائزه تعلقات دی. (۲) او تاسو
پرې فخر کوئ. ولې تاسو ته په کار نۀ دی چې پرې وشرمېږئ؟ او چا چې دا کار کړے دے هغه د خپل مينځ نه وشړئ. (۳)

زهٔ اګر کهٔ په جسمانی طور موجود نهٔ یم خو په روحانی طور موجود یم. او په داسې کس ما داسې فېصله واورولهٔ لکه چې زهٔ تاسو سره موجود یم. ۴ کله چې تاسو زمونږ د مالِک عیسیٰ په نوم راجمع شئ او زهٔ تاسو سره په روح کښې موجود یم، او چې زمونږ د مالِک عیسیٰ قدرت هم راسره موجود وی، ۵ نو تاسو دا سړے د هلاکت دپاره شېطان ته وسپارئ، نو د هغهٔ ګناه ګار بدن به هلاک شی خو د هغهٔ روح به د مالِک خُدائ د قیامت د راتلو په ورځ خلاصون بیا مومی. ۶ ستاسو فخر کول ښهٔ خبره نهٔ ده. ولې تاسو خبر نهٔ یئ چې لږه شان خمبیره په ټولې کښې ټول اخښلے شوی اوړهٔ خمبیره کوی؟ ۷ خپل ځان نه زړه خمبیره وباسئ، نو چې تاسو لکه د تازه پتیره اوړو په شان جوړ شئ ځکه چې په حقیقت کښې تاسو د خمبیره اوړو په شان نهٔ یئ، نو تاسو پاک یئ، ځکه چې مسیح د فسح اختر ګډُورے، زمونږ دپاره قربان شوے دے. ۸ نو راځئ چې مونږ اختر وکړُو، نهٔ په زړه خمبیره او نهٔ د بدۍ او نهٔ د شرارت په خمبیره بلکې په صفا زړهٔ او د رښتیاو په پتیره روټۍ باندې. ۹ ما په خپل خط کښې تاسو ته دا لیکلی وُو چې د حرام کارو سره ناسته پاسته مهٔ کوئ. ۱۰ زما مطلب خو دا نهٔ دے چې تاسو بلکل په خپل ژوند کښې د بې‌ایمانه، حرام کارو، لالچیانو، ظالمانو یا بُت پرستانو سره تعلق پرېږدئ، نو په داسې کولو خو به بیا تاسو دا دُنیا پرېښودلې وی. ۱۱ خو زهٔ اوس تاسو ته دا لیکم چې کهٔ څوک ځان ته ایماندار ورور یا خور وائی او حرام کار یا حرصناک یا بُت پرست یا کنځل مار یا شرابی یا ظالم وی نو د داسې کس سره روټۍ قدرې هم مهٔ خورئ. ۱۲ ځکه چې زما څهٔ کار دے چې د هغوئ عدالت وکړم چې د جماعت نه بهر دی؟ خو تاسو د هغوئ عدالت کوئ څوک چې په جماعت کښې شامل دی. ۱۳ خُدائ پاک به په خپله د هغوئ عدالت وکړی څوک چې مونږ نه بهر دی. "هغه بد سړے د خپل مېنځ نه وشړئ."

د ایماندارانو په مېنځ کښې مقدمه

۶ ۱ ولې تاسو دا جرأت کوئ چې کله ستاسو د خپل ایماندار ورور سره مقدمه وی نو تاسو د فېصلې دپاره دا د بې‌دینه خلقو عدالت ته پېش کوئ او مقدسینو ته یې نهٔ پېش کوئ؟ ۲ ولې تاسو ته دا پته نشته چې مقدسین به د دُنیا عدالت کوی؟ نو چې تاسو به د دُنیا عدالت کوئ نو ولې تاسو د دې جوګه نهٔ یئ چې د معمولی نه معمولی مقدمو فېصلې وکړئ؟ ۳ ولې تاسو ته پته نشته چې مونږ به د فرښتو عدالت کوُو؟ نو بیا به تاسو عامې مقدمې نهٔ شئ فېصله کولے څهٔ؟ ۴ نو کهٔ ستاسو په مېنځ کښې عامې مقدمې وی نو ولې تاسو هغه خلق منصفان مقرروئ چې په جماعت کښې د هغوئ څهٔ حیثیت نهٔ وی؟ ۵ تاسو ته زهٔ دا د شرمولو دپاره وایم چې ولې په تاسو کښې څوک هم دومره هوښیار نشته چې هغه د دوو ایماندارانو په مېنځ کښې فېصله وکړی؟ ۶ ځکه چې یو ایماندار د بل ایماندار خلاف عدالت ته ځی او هغه هم بې‌دینو خلقو له. ۷ په حقیقت کښې په یو بل مقدمه کول ستاسو غلطی ده. آیا دا به ښهٔ نهٔ وه چې هغه نا اِنصافی مو برداشت کړې وے؟ او یا کهٔ چا تاسو له دوکه درکړی وه او په هغې مو صبر کړے وے؟ ۸ خو تاسو په خپله ایماندارانو سره بد کوئ او ورله دوکه ورکوئ. ۹ ولې تاسو په دې خبر نهٔ یئ چې بدکاران به د خُدائ پاک د بادشاهۍ وارثان نهٔ شی؟ ځان مهٔ دوکه کوئ، نهٔ به حرام کار، نهٔ بُت پرست، نهٔ زناکار، نهٔ بچه بازان، ۱۰ نهٔ غلهٔ، نهٔ حرصناک، نهٔ شرابیان، نهٔ کنځل مار او نهٔ به دوکه مار د خُدائ پاک د بادشاهۍ وارثان شی. ۱۱ او په تاسو کښې ځینې هم دغه شان وُو خو تاسو د مالِک عیسیٰ مسیح په نوم او زمونږ د خُدائ پاک په روح ووینځلے شوئ. بلکې پاک شوئ، صادق هم شوئ.

په بدن او روح سره خُدائ ته جلال ورکړئ

۱۲ ستاسو په خیال چې ټول څیزونه تاسو ته روا دی خو زهٔ وایم چې ټول څیزونه فائده مند نهٔ دی. کهٔ تاسو ټول څیزونه

ځان دپاره روا ګڼئ خو بیا هم خپل ځان د هغوئ غلام مۀ جوړَوئ. ۱۳ ستاسو په خیال چې خوراک د خېټې دپاره دے او خېټه د خوراک دپاره ده خو زۀ وایم چې خُدائ پاک به هغه دواړه ختم کړی. بدن د حرامکارئ دپاره نۀ دے جوړ شوے بلکې د مالِک د خِدمت دپاره جوړ شوے دے او مالِک د بدن ساتونکے دے. ۱۴ خُدائ پاک مالِک هم بیا ژوندے کړو او مونږ به هم په خپل قُدرت سره بیا ژوندی کړی. ۱۵ ولې تاسو خبر نۀ یئ چې ستاسو بدنونه د مسیح اندامونه دی؟ نو ولې زۀ دې د مسیح اندامونو نه د یوې کنجرې اندامونه جوړ کړم؟ نه، هیڅکله نه. ۱۶ ولې تاسو نۀ یئ خبر چې هر څوک چې کنجرې له لاړ شی نو هغه د هغې سره یو بدن شی؟ ځکه چې صحیفې وائی چې، ”دا دواړه به یو بدن شی.“ ۱۷ خو هر څوک چې د مالِک سره پیوند شی، هغه به د مالِک سره یو روح شی. ۱۸ د حرام کارئ نه تښتئ. د انسان نه چې کومه ګناه کیږی هغه د بدن نه بهر وی د زنا نه بغیر، ځکه چې حرام کار خپل بدن هم تباه کوی. ۱۹ ولې تاسو ته پته نشته چې ستاسو بدن د روحُ القُدس کور دے؟ څوک چې په تاسو کښې اوسیږی او هغه د خُدائ پاک د طرف نه تاسو ته درکړے شوے دے. نو اوس تاسو د خپل ځان مالِک نۀ یئ. ۲۰ ځکه چې خُدائ پاک تاسو په بیعه اخستی یئ، نو په دې وجه خپل بدن کښې خُدائ پاک ته جلال ورکړئ.

د وادۀ په حق کښې مسئلې

۷ ۱ اوس د هغه مسئلو په حقله کومې چې تاسو لیکلی دی چې د سړی دپاره دا بهتره ده چې د ښځې سره کوروالے ونۀ کړی. ۲ خو د حرام کارئ نه د بچ کېدو د خاطره دا به ښۀ وی چې د هر سړی خپله ښځه وی او د هرې ښځې خپل خاوند وی. ۳ خاوند دې د خپلې ښځې د کوروالی خیال ساتی او هم دغه شان دې ښځه د خپل خاوند خیال ساتی. ۴ ښځه د خپل بدن اختیارمنده نۀ ده، بلکې اختیار د خاوند دے. هم دغه شان خاوند د خپل بدن اختیارمند نۀ دے بلکې د هغۀ ښځه ده. ۵ تاسو د یو بل سره کوروالے مۀ پرېږدئ خو د لږ وخت دپاره د یو بل په مشوره خیر دے چې د دُعا خاص فرصت درته مِلاو شی، او د لږ وخت نه وروستو بیا یو ځائ شئ، هسې نه چې شیطان د نفس د کمزورئ په وجه تاسو په آزمېښت کښې واچوی. ۶ زۀ تاسو ته د دې اجازت درکوم خو حُکم نه. ۷ زما دا خواهش دے چې هر څوک دې په دې مسئله کښې زما په شان ناوادۀ کړے وی خو د خُدائ پاک د طرف نه هر چا ته جدا جدا نعمت ورکړے شوے دے.
۸ نو زۀ ناوادۀ کړو او کونډو ته دا وایم چې د هغوئ دپاره دا بهتره ده چې زما په شان ناوادۀ کړی پاتې شی. ۹ خو کۀ هغوئ خپل ځانونه نۀ شی قابو کولے نو وادۀ دې وکړی ځکه چې وادۀ کول په شهوت کښې د سوزېدو نه ښۀ دی. ۱۰ خو چې د چا وادۀ شوے وی هغوئ ته، زۀ نه، بلکې مالِک حکم ورکوی، چې ښځه دې د خپل خاوند نه نۀ جدا کیږی. ۱۱ خو کۀ هغه جدا شی نو هغه دې بل خاوند ونۀ کړی یا دې د خپل خاوند سره دوباره پخلا شی، او خاوند دې هم د خپلې ښځې نه، نۀ تښتی. ۱۲ دې نورو ته هم زۀ دا وایم، نه چې مالِک، کۀ د یو ایماندار ښځه ایمانداره نۀ وی او هغه د هغۀ سره په اوسېدو راضی وی نو هغه دې خپلې ښځې له طلاق نۀ ورکوی. ۱۳ او کۀ د کومې ښځې خاوند چې ایماندار نۀ وی او هغه د هغې سره په اوسېدو راضی وی نو هغه دې د خپل خاوند نه طلاق نۀ اخلی ۱۴ ځکه چې کوم خاوند ایماندار نۀ وی، نو هغه د ښځې په وجه پاک شی او کومه ښځه چې ایمانداره نۀ وی، نو هغه د ایماندار خاوند په وجه پاکه شی، ګنې ستاسو بچی به ناپاک وُو خو اوس پاک دی. ۱۵ خو کۀ بےایمانه خاوند یا ښځه په خپلو کښې جدا کېدل غواړی نو پرېږدئ چې جدا شی. په داسې حالت کښې ایماندار خاوند یا ښځه د یو بل پابند نۀ دی، ځکه چې خُدائ پاک تاسو د سلامتۍ ژوند کولو دپاره رابللی یئ. ۱۶ ولې چې اے ښځې، تۀ څۀ خبر یې، کېدے شی چې تۀ خپل خاوند بچ کړې. او اے سړیه، تۀ څۀ خبر یې، کېدے شی چې تۀ خپله ښځه بچ کړې.

د مالِک نه مقرر شوے ژوندون

۱۷ خو بیا هم هر یو کس ته په کار دی چې هغه شان ژوند تیر کړی کوم چې مالِک ورته مقرر کړے دے او کوم ته چې
خُدائ پاک تاسو رابللی یئ. په ټولو جماعتونو کښې زما دا دستور دے. ۱۸ کۀ چرې څوک سنت شوی رابللے شوی وی
نو هغوئ دې خپل ځانونه ناسنته نۀ ښکاره کوی، او کۀ چرې څوک ناسنته رابللے شوی وی نو هغوئ دې خپل ځانونه نۀ
سنتوی. ۱۹ ځکه چې په سنت او ناسنته کښې څۀ مطلب نشته بلکې د خُدائ پاک په حکمونو عمل کول ضروری دی. ۲۰
تاسو هر یو چې په کوم حالت کښې رابللے شوی یئ هم په هغې کښې پاتې شئ. ۲۱ آیا تۀ غلام وې کله چې راوبللے شوې؟
نو په دې مۀ پرېشانه کېږه، خو کۀ تا ته د آزادېدو موقع مِلاو شی نو هغه اختیار کړه. ۲۲ ځکه کۀ تاسو د غلامۍ په حالت
کښې مالِک ته رابللے شوی یئ، نو په مالِک کښې آزاد کړے شوی یئ. دغه شان څوک چې آزاد رابللے شوے دے، هغه
اوس د مسیح غلام دے. ۲۳ تاسو په بیعه اخستے شوی یئ، نو اوس د انسانانو غلامان مۀ جوړېږئ. ۲۴ اے وروڼو او
خوېندو، په کوم حالت کښې چې تاسو رابللے شوی وئ، هم په هغې کښې د خُدائ پاک سره قائم پاتې شئ.

پېغلې او کونډې

۲۵ خو د پېغلو په باب کښې ما سره د مالِک څۀ حکم نشته، خو زۀ څوک چې مالِک د خپل رحم په وسیله د اعتماد قابل
کړے یم تاسو ته خپله رائے درکوم. ۲۶ زما په خیال چې په دې سخت حالت کښې تاسو دپاره دا بهتره ده چې څنګه یئ
هم هغه شان پاتې شئ. ۲۷ کۀ ستا ښځه وی نو هغې له د طلاق ورکولو کوشش مۀ کوه او کۀ ستا ښځه نۀ وی نو د وادۀ
کولو کوشش مۀ کوه. ۲۸ خو کۀ تۀ وادۀ وکړې نو تا ګناه نۀ ده کړې، او کۀ یوه پېغله وادۀ شی نو هغې څۀ ګناه ونۀ کړه،
خو کۀ څوک وادۀ وکړی نو په ژوند کښې به پرې تکلیفونه راشی او زۀ تاسو د دې نه بچ کول غواړم. ۲۹ خو اے وروڼو او
خوېندو، زۀ دا وایم چې مقرر شوے وخت رانزدې دے نو د دې نه پس دې د ښځو خاوندان داسې وی لکه چې د هغوئ
ښځې نۀ وی، ۳۰ او ژړېدونکی دې داسې وی لکه چې هغوئ نۀ ژړل، او څوک چې خوشحالی کوی، هغوئ دې داسې وی
لکه چې هغوئ خوشحالی نۀ کوی، او اخستونکی دې داسې وی لکه چې مال ورسره نۀ وی، ۳۱ او څوک چې د دُنیا سره
لېن دېن کوی هغوئ دې داسې وی لکه دې سره یې هیڅ لېن دېن نۀ وی. ځکه چې دا موجوده دُنیا فنا کېدونکې ده. ۳۲ زۀ
دا غواړم چې تاسو د پرېشانۍ نه بېغمه اوسئ. ناوادۀ شوے سړے د مالِک په حقله سوچ کوی چې مالِک به څنګه راضی
کړی. ۳۳ خو وادۀ شوے سړے د دُنیاوی څیزونو په حقله سوچ کوی چې خپله ښځه به څنګه راضی کړی، ۳۴ او هغه
دوه زړیه شی. خو ناوادۀ شوې ښځه او پېغله د مالِک په فکر کښې اوسېږی چې د هغوئ بدن او روح دواړه پاک شی، خو
وادۀ شوې ښځه د دُنیاوی څیزونو په حقله فکر کوی چې څنګه به خپل خاوند راضی کړی. ۳۵ زۀ دا ستاسو د فائدې دپاره
وایم، نه چې په تاسو څۀ پابندئ دپاره بلکې څۀ چې ښۀ وی په هغې عمل وکړئ او تاسو د مالِک په خِدمت کښې بېغمه آخته
اوسئ. ۳۶ کۀ د چا دا خیال وی چې هغه د خپلې چنغلې سره د وادۀ نۀ کولو په وجه د هغې حق وهی او د هغې زیات
خواهشمند وی نو پرېږدئ چې د هغې سره وادۀ وکړی نو دا ګناه نۀ ده. ۳۷ خو کۀ چا خپل ځان سره د وادۀ نۀ کولو پخه
اراده کړې وی او هغه مجبوره نۀ وی بلکې خپل خواهش ساتلے شی او په زړۀ کښې یې دا وی چې خپله چنغله به بېوادۀ نۀ
پرېږدی نو هغه ښۀ کوی. ۳۸ نو بیا څوک چې د خپلې چنغلې سره وادۀ کوی هغه ښۀ کوی، او څوک یې چې نۀ کوی هغه
لا ښۀ کوی. ۳۹ د یوې ښځې چې ترڅو خاوند ژوندے وی هغه تر هغې د هغۀ پابنده ده، خو کۀ خاوند یې مړ شی نو هغه بیا
آزاده ده خو صرف د ایماندار سره وادۀ کولے شی. ۴۰ خو زما په خیال به هغه بختوره وی چې په خپل حالت کښې پاتې
شی څنګه چې ده، او زما په خیال چې د خُدائ پاک د روح په مطابق تاسو ته زۀ دا نصیحت کوم.

بُتانو ته د خوراک نذر پېش کول

۸ (۱) کوم سوال چې تاسو ته د هغه خوراک په حقله کوم چې بُتانو ته پېش کېږی پېدا شوے دے، جواب يې دا دے چې
مونږ ټول خو د دې موضوع په حقله عِلم لرو. خو عِلم مونږ مغروره کوی، او مينه مونږ جوړوی. (۲) کۀ څوک دا وائی چې
زۀ پوهه يم نو څنګه چې پوهېدل په کار دی هغه شان لا نۀ پوهېږی. (۳) خو څوک چې د خُدائ پاک سره مينه کوی خُدائ
پاک په خپله هغه پېژنی. (۴) نو بُتانو ته د پېش کړے شوی خوراک د خوړلو په حقله مونږ پوهېږو چې په بُت کښې هيڅ
رښتينوالے نشته او بغېر د يو خُدائ پاک نه بل نشته. (۵) کۀ خلق په زمکه او په آسمان کښې ډېر معبودان او ډېر خُدايان
او مالِکان منی، (۶) خو زمونږ دپاره يو خُدائ پاک دے، يعنې پلار، او څوک چې د ټولو څيزونو خالق دے او د چا دپاره
چې مونږ ژوندی يُو، او يو مالِک دے، يعنې عيسىٰ مسيح څوک چې د ټولو څيزونو خالق دے او د چا په وسيله چې مونږ
ژوندی يُو. (۷) خو هر چا ته دا عِلم نشته بلکې د څينو خو اوس هم د بُت پرستئ عادت دے، هغوئ اوس هم هغه غوښه د
بُت قربانی ګڼی او خوری يې او د هغوئ ضمير کمزورے او پليت دے. (۸) خوراک مونږ د خُدائ پاک سره نزدې کولے
نۀ شی. کۀ وې يې نۀ خورو نو مونږ ته يې څۀ نقصان نشته او کۀ وې يې خورو نو څۀ فائده هم نشته. (۹) خو خيال کوئ،
چې ستاسو آزادی د کمزورو دپاره د تيندک باعث نۀ شی. (۱۰) ځکه کۀ نور خلق ستا په شان د عِلم خاوند په بُتخانه کښې
په خوراک ووينی نو ولې د هغوئ کمزورے ضمير به زړَور نۀ شی چې د بُتانو د قربانئ غوښه وخوری؟ (۱۱) نو ستا د عِلم
په وجه به هغه کمزوری ايمانداران چې د چا دپاره چې مسيح مړ شو، هغه به هلاک شی. (۱۲) خو کله چې تاسو د نورو
ايماندارانو په خلاف ګناه کوئ او د هغوئ کمزورے ضمير زخمی کوئ نو تاسو د مسيح خلاف ګناه کوئ. (۱۳) په دې وجه
کۀ زما د خوراک په وجه زما ورور يا خور تيندک خوری نو زۀ به هيڅکله هم غوښه ونۀ خورم نو چې زۀ د هغوئ دپاره د
تيندک سبب ونۀ ګرځم.

د رسول حق

۹ (۱) ولې زۀ آزاد نۀ يم څۀ؟ ولې زۀ رسول نۀ يم څۀ؟ ولې ما عيسىٰ چې زمونږ مالِک دے نۀ دے ليدلے څۀ؟ ولې تاسو په
مالِک کښې زما د خِدمت مېوه نۀ يئ څۀ؟ (۲) کۀ زۀ د نورو دپاره رسول نۀ يم نو کم از کم ستاسو دپاره خو يم ځکه چې
تاسو په مالِک کښې زما د رسالت مهر يئ. (۳) څوک چې زما آزمېښت کوی دا د هغوئ په وړاندې زما دفاع ده، (۴) ولې
مونږ ته د خپل خوراک څښاک حق نشته څۀ؟ (۵) ولې مونږ ته دا حق نشته چې ايمانداره ښځه په نِکاح کړُو او ځان سره
يې کړو لکه څنګه چې نور رسولان او د مالِک وروڼه او کائفس کوی؟ (۶) يا يواځې زۀ او برنباس د ژوند تېرولو دپاره په
خوارئ مزدورئ پړ يُو څۀ؟ (۷) ولې تر اوسه چا په خپله خرچه د فوج خِدمت کړے دے؟ څوک داسې دے چې د انګورو
باغ وکَری او مېوه يې نۀ خوری؟ يا څوک داسې دی چې رمه څروی او د هغې پئ نۀ څښی؟ (۸) ولې زۀ دا خبرې د بنی آدم
د خيال نه کوم؟ ولې شريعت هم داسې نۀ وائی؟ (۹) ځکه چې د موسىٰ په شريعت کښې دا ليکلی دی چې، ”تاسو د غوبل په
وخت کښې د غوَيی خولې ته کوَرے مۀ اچوئ.“ ولې خُدائ پاک د غوَيانو فکر کوی څۀ؟ (۱۰) يا ولې هغه دا خاص زمونږ
دپاره نۀ فرمائی؟ دا حقيقت کښې زمونږ دپاره ليکلے شوی دی ځکه چې څوک قلبه کوی په دې اُميد يې کوی چې څۀ به
حاصل کړی او څوک چې غوبل کوی په دې اُميد يې کوی چې په فصل کښې به ورته برخه مِلاو شی. (۱۱) کۀ مونږ ستاسو
په مينځ کښې روحانی تخم وکَرلو نو ولې دا څۀ لويه خبره ده چې مونږ ستاسو د مادی څيزونو فصل وريبو؟ (۱۲) چې د
نورو په تاسو دا حق شته نو ولې زمونږ د دې نه زيات نۀ دے څۀ؟ مونږ کله هم دې حق نه کار وانۀ خستو خو مونږ هر څيز

برداشت کړُو د دې دپاره چې د مسيح په زيرى کښې څۀ رکاوټ نۀ وى. (١٣) ولې تاسو نۀ يئ خبر څوک چې د خُدائ د
کور خِدمت کوى، نو هغه د خُدائ د کور د نذرانې نه خورى او څوک چې د قربان‌ګاه خِدمتګار دى، نو هغوئ ته د قربانۍ نه
حِصه ملاويږى؟ (١٤) دغه شان مالِک هم حکم کړے دے، څوک چې د زيرى بيانوونکى دى د هغوئ آمدن دې هم د زيرى
نه وى. (١٥) خو ما خپل د دې حق نه هيڅ فائده وانۀ خستله او نۀ مې دا د دې دپاره وليکل چې زۀ د دې نه فائده واخلم ځکه
چې زما دپاره د دې نه مړ کېدل بهتر دى. هيڅوک زما فخر بې‌ځايه کولے نۀ شى. (١٦) کۀ زۀ زيرے بيانوم نو په دې څۀ
فخر نۀ کوم ځکه چې دا زما فرض دى. او افسوس دے په ما، کۀ زۀ زيرے نۀ بيانوم. (١٧) ځکه کۀ زۀ دا په خپلې مرضۍ
کوم نو اجر زما حق جوړيږى، خو کۀ دا زما په خپلې مرضۍ نۀ وى خو بيا هم خُدائ پاک د دې کار ذمه وارى ما ته
راکړې ده. (١٨) نو بيا زما اجر څۀ شے دے؟ صرف دا چې زيرے بيانوم او هغه هم مفت بيان کړم، او د خپل هغه حق نه
څۀ فائده وانۀ خلم چې ما ته په زيرى کښې حاصل دے. (١٩) اګر کۀ زۀ د ټولو خلقو نه آزاد يم بيا هم ما ځان د ټولو غلام
کړو، نو چې نور زيات خلق د مسيح دپاره راولم. (٢٠) زۀ د يهوديانو دپاره يهودى شوم دې دپاره چې يهوديان راولم. ما د
موسىٰ د شريعت د منونکو د راوستلو دپاره ځان د هغوئ په شريعت کړو، سره د دې چې زۀ د هغوئ د شريعت د لاندې نۀ
يم. (٢١) ما د بې‌شريعته خلقو دپاره ځان بې‌شريعته جوړ کړو نو چې بې‌شريعته د مسيح دپاره راولم، اګر کۀ زۀ د خُدائ
پاک د شريعت نه آزاد نۀ يم بلکې د مسيح په شريعت يم. (٢٢) زۀ د کمزورو دپاره کمزورے شوم چې کمزورى راولم. ما
خپل ځان د مختلفو خلقو په شان جوړ کړو نو چې په څۀ نا څۀ طريقې سره ځينې خلق بچ کړم. (٢٣) زۀ دا هر څۀ د زيرى
د خاطره کوم د دې دپاره چې زۀ د هغوئ سره د هغې په برکتونو کښې شريک شم. (٢٤) ولې تاسو نۀ يئ خبر چې په منډه
کښې ټول منډې وهونکى منډې وهى ولې اِنعام يو ګټى؟ نو تاسو هم داسې منډه ووهئ چې وې ګټئ. (٢٥) هر لوبغاړے په هر
څيز کښې سخته پابندى کوى. هغوئ دا د فنا کېدونکى تاج د حاصلولو دپاره کوى، خو مونږ دا د ابدى تاج دپاره کوُو. (٢٦)
نو زۀ بې‌مقصده منډه نۀ وهم او نۀ زۀ باد په سوکونو وهم. (٢٧) بلکې زۀ په خپل بدن تکليف تېروم او خپل غلام يې جوړوم،
هسې نه چې زۀ نورو ته زيرے ورکوم او په خپله ترې محرومه شم.

د بُت پرستۍ خِلاف خبردارے

١٠ (١) اے ورونړو او خوېندو، زۀ تاسو د دې نه ناخبره پاتې کېدل نۀ غواړم چې زمونږ پلار نيکونه ټول د ورېځې په
حفاظت کښې وُو او ټول د بحرِقُلزم سيند نه پورې وتل، (٢) او ټولو په ورېځ او په بحرِقُلزم کښې د موسىٰ بپتسمه واخسته،
(٣) او ټولو يو شان روحانى خوراک وخوړلو، (٤) او ټولو يو شان روحانى اوبۀ وڅښلې. ځکه چې هغوئ د هغه روحانى
ګټ نه اوبۀ وڅښلې کوم چې د هغوئ سره روان وو، او هغه ګټ مسيح وو. (٥) خو په هغوئ کښې د ډېرو نه خُدائ پاک
راضى نۀ وو نو ځکه د هغوئ لاشونه په بيابان کښې خوارۀ وارۀ شول. (٦) اوس دا خبرې زمونږ دپاره يو مثال شو نو چې
بيا مونږ د خرابو څيزونو خواهش ونۀ کړو لکه څنګه چې هغوئ کولو. (٧) تاسو بُت پرست مۀ جوړيږئ لکه چې په هغوئ
کښې ځينې شوى وُو، لکه څنګه چې ليکلى دى چې، "هغه خلق د خوړلو او څښلو دپاره کښېناستل او بيا هغوئ پاڅېدل، د
مستۍ او عياشۍ سره ګډېدل." (٨) مونږ دې جنسى حرامکارى ونۀ کړُو لکه څنګه چې په هغوئ کښې ځينو کړې وه او په
يوه ورځ کښې درويشت زره هلاک شول. (٩) مونږ دې د مسيح آزمېښت ونۀ کړُو لکه څنګه چې په هغوئ کښې ځينو کړے
وو او بيا مارانو هلاک کړل. (١٠) او تاسو شکايت ونۀ کړئ لکه څنګه چې په هغوئ کښې ځينو کړے وو او بيا د هلاکت
فرښتې هغوئ هلاک کړل. (١١) په هغوئ دا خبرې زمونږ د عبرت دپاره راغلې وې او زمونږ د آخرى زمانې خلقو ته د
نصيحت دپاره وليکلے شوې. (١٢) نو کۀ ستا خيال وى چې تۀ مضبوط ولاړ يې خو احتياط کوه چې راپرې نۀ وځې. (١٣)

تاسو په څۀ داسې آزمېښت کښې نۀ يئ پرېوتلي چې هغه د نورو انسانانو نه مختلف وی، نو خُدائ پاک وفادار دے او هغه به
تاسو ستاسو د برداشت نه په زيات آزمېښت کښې نۀ اچوی، بلکې د آزمېښت په وخت کښې به هغه تاسو ته د وتلو لار هم
پيدا کړی چې يې تاسو برداشت کولے شئ. ۱۴ نو په دې وجه زما خوږو ملګرو، د بُت پرستۍ نه وتښتئ. ۱۵ تاسو په
خپله پوهېږی څۀ چې زۀ وايم تاسو د هغې په خپله جاج واخلئ. ۱۶ کله چې د عشاء ربانی په وخت کښې مونږ هغه پيالې ته
برکت ورکوو، ولې هغه د مسيح په وينه کښې شراکت نۀ دے څۀ؟ هغه روټۍ چې مونږ يې ماتوو، ولې هغه د مسيح د بدن
شراکت نۀ دے څۀ؟ ۱۷ کۀ څۀ هم چې مونږ ډېر يُو خو په شريکه د يوې روټۍ نه خورو او په دې دا څرګنده ؤُ چې مونږ
يو بدن يُو. ۱۸ بنی اِسرائيلو ته وګورئ. ولې هغوئ د قربانيانو خوړلو دپاره په قربان‌ګاه کښې شريکېږی نه څۀ؟ ۱۹ ولې
زما مطلب دا دے چې ګنې د بُت د قربانۍ څۀ حيثيت وی؟ او يا د بُت څۀ حيثيت شته دے؟ ۲۰ نه، زۀ دا وايم چې کومې
قربانۍ چې غېريهوديان کوی، هغوئ پيريانو ته قربانی کوی، خُدائ پاک ته يې نۀ کوی، او زۀ دا نۀ غواړم چې تاسو د پيريانو
سره شريک شئ. ۲۱ تاسو د مالِک د پيالۍ نه او د پيريانو د پيالۍ نه نۀ شئ څښلے، تاسو د مالِک په دسترخوان او د
پيريانو په دسترخوان کښې نۀ شئ شريک کېدے. ۲۲ يا ولې مونږ د مالِک غېرت کښې راولو څۀ؟ ولې مونږ د هغۀ نه
زورَور يُو څۀ؟

هر څۀ د خُدائ پاک د لويئ دپاره کوئ

۲۳ هر څۀ روا دی، خو هر څۀ فائده مند نۀ دی. هر څۀ روا دی خو هر څۀ ترقی نۀ ورکوی. ۲۴ تاسو خپلې فائدې مۀ
لټوئ بلکې د نورو هم لټوئ. ۲۵ څۀ چې د قصاب په دوکان خرڅيږی هغه خورئ او د ضمير په خاطر سوال مۀ پورته
کوئ، ۲۶ ځکه ”دا دُنيا د مالِک خُدائ ده او هر څۀ چې په دې کښې دی.“ ۲۷ کۀ څوک غېر ايماندار تاسو ته د روټۍ
دعوت وکړی او تاسو په تلو راضی يئ، نو هر څۀ چې درته وړاندې کېږدی هغه خورئ او په خپل ضمير کښې سوال مۀ
راولئ. ۲۸ خو کۀ تاسو ته څوک ووائی چې، ”دا بُت ته د قربانۍ غوښه ده،“ نو د هغۀ د ضمير د خاطره هغه مۀ خوره. ۲۹
زما مطلب د نورو ضمير دے ستاسو نۀ دے. ځکه چې د بل چا ضمير زما د آزادۍ فيصله ولې کوی؟ ۳۰ کۀ زۀ په کښې
په شُکر ګزارۍ شريک شم، نو چې په کوم څيز زۀ شُکر وياسم نو بيا د هغې په سبب زۀ ولې ملامت شم؟ ۳۱ نو بيا چې
تاسو څۀ خورئ يا څښئ يا چې څۀ کوئ، هغه هر څۀ د خُدائ پاک د لويئ دپاره کوئ. ۳۲ د يهوديانو او يونانيانو او د
خُدائ پاک د جماعت دپاره د تيندک سبب مۀ جوړېږئ. ۳۳ څنګه چې زۀ په خپل هر کار کښې د هر چا د خوشحالولو
کوشش کوم نو دا زۀ د خپلې فائدې دپاره نۀ کوم بلکې د نورو ډېرو دپاره يې کوم د دې دپاره چې هغوئ پرې خلاصون بيا
مومی.

۱۱ ۱ تاسو زما په نقش قدم شئ لکه څنګه چې زۀ د مسيح په نقش قدم روان يم.

په عبادت کښې سر پټول

۲ زۀ ستاسو تعريف کوم ځکه چې تاسو په هره خبره کښې ما يادوئ، او څنګه چې ما تاسو ته روايتونه در وسپارل تاسو
هغه هم هغه شان برقرار ساتئ. ۳ خو زۀ غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د هر سړی سر مسيح دے، او خاوند د خپلې
ښځې سر دے، او د مسيح سر خُدائ پاک دے. ۴ کوم سړے چې په پټ سر دُعا يا نبوت کوی هغه د مسيح بې‌عزتی
کوی څوک چې د هغۀ سر دے. ۵ خو کومه ښځه چې سر توره دُعا يا نبوت کوی نو هغه د خپل خاوند بې‌عزتی کوی

ځکه چې هغه د سر خرئيلې په شان ده. ﴿۶﴾ ځکه کۀ يوه ښځه لوپټه نۀ په سره وی نو هغه دې ويښتۀ هم کټ کړی. خو کۀ
د ښځې دپاره ويښتۀ کټ کول او سر خرئيل د شرم خبره وی نو لوپټه دې په سره وی. ﴿۷﴾ نو د سړی دپاره په کار نۀ دے
چې هغه خپل سر پټ کړی ځکه چې سړے د خُدائ پاک د صورت او جلال په شان دے، خو ښځه د سړی جلال ده. ﴿۸﴾
ځکه چې سړے د ښځې نه نۀ دے پيدا شوے بلکې ښځه د سړی نه پيدا شوې ده. ﴿۹﴾ سړے د ښځې د خاطره نۀ دے پيدا
شوے بلکې ښځه د سړی د خاطره پيدا شوې ده. ﴿۱۰﴾ نو د فرښتو د ليدو په سبب ښځې له په کار دی چې په خپل سر د
اختيار نښه کيږدی. ﴿۱۱﴾ خو په مالِک کښې ښځه د سړی نه غېر آزاده نۀ ده او يا سړے د ښځې نه غېر آزاد نۀ دے. ﴿۱۲﴾
ځکه څنګه چې ښځه د سړی نه پيدا شوې ده نو سړے هم د ښځې په وسيله پيدا شوے دے، خو ټول څيزونه د خُدائ پاک
د طرفه دی. ﴿۱۳﴾ تاسو په خپله اِنصاف وکړئ چې ولې ښځې ته مناسب دی چې په سر توره خُدائ پاک ته دُعا وکړی؟ ﴿۱۴﴾
ولې فطرت تاسو ته دا نۀ ښائی چې کۀ د سړی اوږدۀ ويښتۀ وی نو دا د هغۀ بېعزتی ده؟ ﴿۱۵﴾ خو کۀ د ښځې اوږدۀ ويښتۀ
وی نو دا د هغې ښُکلا ده، ځکه چې ويښتۀ هغې ته د پردې دپاره ورکړے شوی دی. ﴿۱۶﴾ خو کۀ څوک په دې خبره بحث
کوی نو نۀ دا زمونږ او نۀ د خُدائ پاک د جماعتونو دستور دے.

په غلطه طريقه عشاء ربانی کول

﴿۱۷﴾ خو اوس په دې هداياتو کښې زۀ ستاسو ستائينه نۀ کوم ځکه چې ستاسو راټوليدل د فائدې نه بلکې د نقصان
باعث جوړيږی. ﴿۱۸﴾ د ټولو نه اول خو زۀ دا اورم چې کله تاسو په جماعت کښې راغونډيږئ نو تاسو په خپلو کښې بيا په
ډلو تقسيميږئ او زۀ په دې تر څۀ حده پورې يقين هم کوم. ﴿۱۹﴾ ځکه چې په تاسو کښې ډله بازی ضروری ده صرف د دې
دپاره چې دا ښکاره شی چې په تاسو کښې څوک رښتينی دی. ﴿۲۰﴾ نو کله چې تاسو راجمع کيږئ نو دا په حقيقت کښې
تاسو د عشاء ربانی خوړلو دپاره نۀ راجمع کيږئ. ﴿۲۱﴾ ځکه چې کله د خوراک وخت راشی نو تاسو هر يو خپل خوراک
کوئ، او څوک په کښې نهر او څوک نشه پاتې شی. ﴿۲۲﴾ نو ولې د خوراک څښاک دپاره ستاسو خپل کورونه نشته څۀ؟ يا
ولې تاسو د خُدائ پاک جماعت سپکوئ او هغوئ شرموئ چې چا سره څۀ نشته؟ زۀ تاسو ته څۀ ووايم؟ ولې زۀ ستاسو
تعريف وکړم؟ په دې عمل زۀ ستاسو تعريف نۀ کوم. ﴿۲۳﴾ ځکه چې کومې خبرې ما تاسو ته حواله کړې نو هغه ما د مالِک
نه حاصلې کړې دی، چې په کومه شپه د مالِک عيسىٰ مُخبری وشوه روټۍ يې راواخسته، ﴿۲۴﴾ او کله چې هغۀ پرې شُکر
وکړو نو ماته يې کړه او وې فرمائيل چې، "دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره دے. زما په ياد کښې دغه شان کوئ." ﴿۲۵﴾ هم
دغه شان هغۀ د روټۍ نه پس پيالۍ واخسته او وې فرمائيل چې، "دا پيالۍ زما په وينه کښې د خُدائ پاک او انسانانو په مينځ
کښې نوے لوظ دے. هر کله چې دا څښئ نو زما په ياد کښې يې څښئ." ﴿۲۶﴾ نو هر کله چې تاسو دا روټۍ خورئ او دا
پياله څښئ نو تاسو د مالِک د مرګ اعلان کوئ ترڅو چې هغه رانۀ شی. ﴿۲۷﴾ نو په دې وجه چې څوک په نامناسبه طريقې
سره د مالِک روټۍ خوری يا د هغۀ د پيالۍ نه څښی، نو هغه به د مالِک د بدن او د وينې قصوروار وی. ﴿۲۸﴾ د عشائی ربانی
روټۍ خوړلو او پيالۍ څښلو نه اول خپل ځان وآزمائی. ﴿۲۹﴾ نو ځکه چې څوک په خوراک څښاک کښې د مالِک د بدن
خيال ونۀ ساتی، نو هغه به په هغه خوړلو څښلو سزا بيا مومی. ﴿۳۰﴾ نو په دې وجه په تاسو کښې ډېر کمزوری او بيماران
دی او څينې مړۀ شوی دی. ﴿۳۱﴾ خو کۀ چرې مونږ خپله خپل ځان وآزمايو نو مونږ به د هغۀ د عدالت نه بچ شُو. ﴿۳۲﴾ خو
کله چې مالِک زمونږ عدالت وکړی نو دا زمونږ د اصلاح دپاره کوی د دې دپاره چې مونږ د نورې دُنيا سره مجرمان نۀ شو.
﴿۳۳﴾ نو زما وروڼو او خوېندو، کله چې تاسو د عشاء ربانی دپاره راجمع شئ نو د يو بل اِنتظار کوئ. ﴿۳۴﴾ کۀ تاسو اوږی يئ
نو اول بيا په کور کښې روټۍ خورئ، نو چې ستاسو راټوليدل تاسو مجرم نۀ کړی. د نورو خبرو په حقله به زۀ هدايات
درکړم کله چې زۀ بيا درشم.

روحانی نعمتونه

۱۲ (۱) نو اوس اے وروڼو او خوېندو، زۀ نۀ غواړم چې تاسو د روحانی نعمتونو په باب کښې ناخبره پاتې شئ. (۲)
تاسو ته پته ده چې کله تاسو کافر وئ نو تاسو دوکه شوئ او په هغه ګونګیانو بُتانو پسې ګمراه شوئ. (۳) نو په دې وجه زۀ
غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې د خُدائ پاک د روح په وسیله خبرې کوونکی به کله هم په عیسیٰ لعنت ونۀ وائی او
بغېر د روحُ القُدس د وسیلې نه هیڅوک نۀ شی وئیلے چې عیسیٰ مالِک دے. (۴) نو د نعمتونو خو مختلف قِسمونه دی خو
روح یو دے. (۵) او د خدمتونو هم مختلف قِسمونه دی خو مالِک هم هغه یو دے. (۶) خو د کارونو مختلف قِسمونه دی،
خُدائ پاک هم هغه یو دے چې په مختلفو طریقو سره دا ټول کارونه کوی. (۷) خو په مونږ کښې د روحُ القُدس د نعمتونو
اثر د ټولو خلقو د فائدې دپاره دے. (۸) نو یو ته د روح په وسیله د حِکمت کلام ورکړے شی او بل ته د هم هغه روح په
وسیله د علمیت کلام، (۹) چا ته هم د هغه روح په وسیله ایمان او چا ته هم د هغه روح په وسیله د شفا ورکولو قدرت، (۱۰)
چا ته د معجزو طاقت، چا ته پېشګوئی، چا ته د مختلفو روحونو پېژندل، چا ته د نورو ژبو وئیلو قدرت او چا ته د ژبو
تشریح کول. (۱۱) خو دا ټول کارونه هم هغه یو روح کوی او چا ته یې چې روح غواړی هغۀ ته یې ورکوی.

د یو بدن مختلف اندامونه

(۱۲) ځکه لکه څنګه چې بدن یو دے او د دې اندامونه ډېر دی، او د بدن ټول اندامونه اګر کۀ ډېر دی خو ټول یو بدن دے،
هم دغه شان مسیح هم دے. (۱۳) دغه شان کۀ مونږ یهودیان یُو او کۀ غېریهودیان، کۀ غلامان یُو او کۀ آزاد، مونږ ټولو په یو
روح کښې بپتسمه اخستې ده او خُدائ پاک زمونږ د ټولو په زړونو کښې یو روح اچولے دے. (۱۴) حقیقت کښې بدن د یو
اندام نه نۀ وی جوړ بلکې د ډېرو نه جوړ وی. (۱۵) کۀ چرې پښه ووائی چې زۀ لاس نۀ یم، او زۀ د بدن حِصه نۀ یم، نو په دې
وینا د هغوئ د بدن سره تعلق نۀ ختمېږی. (۱۶) او کۀ غوږ ووائی چې زۀ سترګه نۀ یم او زۀ د بدن حِصه نۀ یم، نو په دې
وینا د هغوئ د بدن سره تعلق نۀ ختمېږی. (۱۷) کۀ چرې ټول بدن سترګه وے نو اورېدل به چرته وُو؟ او کۀ چرې ټول بدن
غوږونه وے نو بوییول به چرته وُو؟ (۱۸) خو خُدائ پاک په بدن کښې هر یو اندام د خپلې مرضئ په مطابق جوړ کړے دے.
(۱۹) کۀ دا ټول یو اندام وے نو بیا بدن به چرته وو؟ (۲۰) نو اوس اندامونه ډېر دی خو بدن یو دے. (۲۱) نۀ سترګه لاس ته
وئیلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته، او نۀ سر پښو ته وئیلے شی چې ما ته ستا ضرورت نشته. (۲۲) بلکې حقیقت
کښې چې د بدن هغه اندامونه چې د نورو نه کمزوری ښکاری، هم هغه ډېر لازمی دی. (۲۳) او د بدن هغه اندامونه چې مونږ
یې د نورو په نسبت شرم ګڼو، مونږ هم هغوئ ته زیات اهمیت ورکوو، او چې د لږ احترام والا اندامونه دی نو په پردې کولو
سره د هغوئ زیات احترام کوُو. (۲۴) حالانکه زمونږ د احترام لائق اندامونو ته د داسې احترام ضرورت نشته. خو خُدائ
پاک بدن داسې جوړ کړے دے چې هغه بېقدره اندامونو ته یې زیات عزت ورکړے دے، (۲۵) د دې دپاره چې په بدن کښې
بېاتفاقی پېدا نۀ شی بلکې اندامونه د یو بل برابر خیال وساتی. (۲۶) کۀ یو اندام تکلیف کښې وی نو ټول ورسره په تکلیف
کښې وی، او کۀ یو اندام عزت ومومی نو نور ټول اندامونه ورسره خوشحاله وی. (۲۷) نو اوس تاسو ټول په شریکه د مسیح
بدن یئ او تاسو ټول د یو بدن اندامونه یئ. (۲۸) او خُدائ پاک په جماعت کښې بېل بېل کسان مقرر کړل، اول رسولان، دوېم
نبیان او درېم اُستاذان، بیا معجزې ښوونکی، بیا شفا ورکوونکی، مددګاران، اِنتظام کوونکی او نورې ژبې ویونکی. (۲۹) ولې
ټول رسولان یُو څۀ؟ ولې ټول نبیان یُو څۀ؟ ولې ټول اُستاذان یُو څۀ؟ ولې ټول معجزې ښوونکی یُو څۀ؟ (۳۰) ولې ټولو ته د
شفا ورکولو نعمت ورکړے شوے دے څۀ؟ ولې ټول نورې ژبې وایو څۀ؟ ولې ټول تشریح کوونکی یُو څۀ؟ (۳۱) خو تاسو د
لویو نعمتونو حاصلولو دپاره خپل محنت جاری ساتئ. زۀ به اوس تاسو ته د ټولو نه یوه افضله طریقه دروښایم.

د مینې نعمت

۱۳ (۱) کۀ زۀ د بنی آدمو او د فرښتو په ژبو خبرې کوم خو چې مینه نۀ کوم نو زۀ ټنګېدونکے ډولکے او یا شرنګېدونکے چنچنے یم. (۲) او کۀ زۀ پېشګوئي کولے شم او کۀ ما ته ټول پټ رازونه او ټول عِلم معلوم وی او کۀ زما داسې ایمان وی چې غرونه خپل ځائ نه اخوا کړم، خو کۀ ما کښې مینه نۀ وی نو زۀ هیڅ شے نۀ یم. (۳) کۀ زۀ خپل ټول مال دولت خېرات کړم او خپل بدن په سوزولو سره قربان کړم، خو کۀ ما کښې مینه نشته نو ما ته هیڅ فائده نشته. (۴) مینه صابره ده، مینه مهربانه ده، مینه چا سره کینه نۀ ساتی، مینه لافې نۀ کوی او نۀ لوئی کوی، (۵) نۀ بې‌ادبی کوی، نۀ په خپل مطلب پسې ګرځی، نۀ غصه کوی او نۀ بدګُمانی کوی. (۶) مینه په بدکاری نۀ خوشحالېږی بلکې په رښتیا وئیلو خوشحالېږی. (۷) مینه ټول څیزونه برداشت کوی، په ټولو څیزونو یقین کوی، د ټولو څیزونو اُمید ساتی او هر څۀ زغمی.
(۸) مینه هیڅکله نۀ ختمېږی، خو پېشګویانې به ختمې شی، او د نورو ژبو نعمتونه به هم ختم شی، او عِلم به هم فنا شی.
(۹) ځکه چې زمونږ عِلم او زمونږ نبوت کامِل نۀ دے. (۱۰) خو کله چې کامِل څیز راشی نو دا نامکمل څیزونه به ختم شی.
(۱۱) کله چې زۀ ماشوم وم ما د ماشوم غوندې خبرې کولې، زما د ماشوم په شان سوچ وو او د ماشوم په شان ناپوهه وم، خو کله چې زۀ ځوان شوم نو ما د ماشوموالی خویونه پرېښودل. (۱۲) ځکه اوس مونږ ته دا په شیشه کښې تت ښکاری خو بیا به یې مخامخ وینو. اوس زما عِلم نامکمل دے خو بیا به یې پوره وپېژنم څنګه چې زۀ پوره پېژندلے شوے یم. (۱۳) او اوس ایمان، اُمید او مینه درې واړه پاتې کېږی او په دوئ کښې مینه افضله ده.

د نورو ژبو او نبوت کولو نعمت

۱۴ (۱) د مینې او محبت لمن ونیسئ او د روحانی نعمتونو او خاص د پېشګویۍ د نعمت خواهش کوئ. (۲) ځکه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوی نو هغه د نورو خلقو سره نه، بلکې د خُدائ پاک سره خبرې کوی، او بل څوک د هغۀ په خبره نۀ پوهېږی ځکه چې هغه د روح په وسیله د راز خبرې کوی. (۳) خو بله دا څوک چې نورو ته نبوت کوی نو د هغوئ د ترقۍ او د ډاډګیرنې او تسلۍ دپاره یې کوی. (۴) څوک چې په نورو ژبو کښې خبرې کوی هغوئ د خپل ځان ترقی کوی خو څوک چې نبوت کوی هغوئ جماعت ته ترقی ورکوی. (۵) اوس زۀ غواړم چې تاسو ټول په نورو ژبو خبرې وکړئ خو زما سخت خواهش دا دے چې تاسو نبوت وکړئ. ځکه څوک چې نبوت کوی هغه د نورو ژبو ویوونکو نه لوئ دے تر دې چې هغه دا ترجمه کړی نو جماعت به پرې ترقی وکړی. (۶) نو زما وروڼو او خوېندو، کۀ چرې زۀ تاسو ته درشم او په نورو ژبو کښې خبرې کوم نو زما د وینا بیا تاسو ته څۀ فائده ده، ترڅو چې زۀ د کشف یا د عِلم یا د پېشګوئي یا د تعلیم خبرې تاسو ته ونۀ کړم؟ (۷) تاسو بیا لکه د موسیقۍ د هغه بې‌ساه څیزونو په مثال یئ چې د کومو نه آوازونه راوځی لکه شپېلۍ یا رباب. کۀ چرې څوک هغه صفا ونۀ غږوی نو بیا د هغوئ په ساز و سرود څوک پوهېدے شی؟ (۸) کۀ د بیګل آواز صفا نۀ وی نو یو فوجی به خپل ځان جنګ ته څنګه تیار کړی؟ (۹) هم دغه شان کۀ ستاسو خبرې صفا نۀ وی نو بیا ستاسو په خبرو به څوک پوهه شی؟ ځکه چې بیا به تاسو هسې دېوال ته لګیا یئ. (۱۰) بې‌شکه چې په دُنیا کښې مختلفې ژبې دی خو یوه هم په کښې بې‌مطلبه نشته. (۱۱) خو کۀ چرې زۀ د کومې ژبې په مطلب نۀ پوهېږم چا ته چې خبرې کوم نو هغۀ ته به زۀ نا آشنا ښکارم او هغه به ما ته نا آشنا ښکاری. (۱۲) نو تاسو چې خپل ځان سره د روحانی نعمتونو خواهش کوئ نو داسې کوشش کوئ چې ستاسو دا نعمتونه د جماعت د ترقۍ دپاره وی. (۱۳) نو په دې وجه څوک چې په نورو ژبو خبرې کوی نو هغه دې ضرور د تشریح کولو د قابلیت دپاره هم دُعا وکړی. (۱۴) ځکه کۀ زۀ په نورو ژبو دُعا کوم نو زما روح خو دُعا کوی ولې عقل مې بې‌کاره دے. (۱۵) نو بیا زۀ څۀ وکړم؟ زۀ به په روح کښې دُعا کوم خو ورسره به په عقل کښې هم

دُعا کوم، زهٔ به په روح کښې حمد و ثنا کوم خو زهٔ به په عقل سره هم حمد و ثنا کوم. ۱۶ فرض کړه، کهٔ تهٔ په روح کښې
حمد و ثنا کوې او يو نا آشنا کس چې هلته موجود وی نو هغه بيا ستا په شُکر گزارئ څنگه آمين کولے شی؟ ځکه چې هغه
نا آشنا په دې نهٔ پوهيږی چې تهٔ څهٔ وائې. ۱۷ ځکه چې تهٔ خو به په ښهٔ شان سره شُکر گزاری وکړې خو ستا شُکر گزاری
بل چا ته څهٔ فائده نهٔ ورکوی. ۱۸ د خُدائ پاک شُکر کوم چې تاسو ټولو نه زيات زهٔ په نورو ژبو کښې خبرې کوم. ۱۹
خو په جماعت کښې هغه پينځهٔ مقصدی خبرې د دې نه بهترې گڼم چې نورو ته ترې فائده ورسی، د هغه لس زره خبرو نه
چې په نورو ژبو کښې يې وکړم. ۲۰ اے زما ورونړو او خوېندو، په خپله پوهه کښې ماشومان مهٔ جوړيږئ، بدئ ته
ماشومان شئ خو په پوهه کښې بالغان شئ. ۲۱ په تورات کښې ليکلی دی چې، "زهٔ به دې قوم ته په عجيبه ژبو او په غېرو
شونډو خبرې وکړم خو بيا به هم هغوئ ما ته غوږ ونهٔ نيسی. دا مالِک فرمائی." ۲۲ نو روحانی ژبې د ايماندارانو دپاره نه،
بلکې د بې‌ايمانانو دپاره نښې دی او پېشگوئې کول د بې‌ايمانانو دپاره نه، بلکې د ايماندارانو دپاره دی. ۲۳ نو کهٔ ټول
جماعت راغونډ وی او په نورو ژبو لگيا وی نو کهٔ نا آشنا يا بې‌ايمانه دننه راشی نو ولې هغوئ به تاسو ته ليونی ونهٔ وائی
څهٔ؟ ۲۴ خو کهٔ تاسو ټول نبوت کوئ کهٔ يو بې‌ايمانه يا نا آشنا دننه راشی نو د دې په اورېدو به هغه په دې قائل شی چې
گناه گار شوے يم او هغه بيان به د دهٔ جاج واخلی. ۲۵ د بې‌ايمانه د زړهٔ د راز څرگندېدو نه پس به هغه کس د خُدائ پاک
په وړاندې په سجده شی او د هغهٔ عبادت به وکړی، او اِقرار به وکړی چې، "بې‌شکه خُدائ پاک په تاسو کښې دے."

په ترتيب سره عبادت کول

۲۶ نو اے ورونړو او خوېندو، لنډه دا، هر کله چې تاسو عبادت له راجمع کېږئ نو په تاسو کښې دې څوک حمد، يا تعليم،
يا کشف يا په نورو ژبو خبرې او يا د نورو ژبو تشريح په ترتيب سره کوئ او دا هر يو کار د جماعت د ترقئ دپاره کوئ.
۲۷ کهٔ څوک په نورو ژبو خبرې کوی نو صرف دوه يا زيات نه زيات درې کسان دې نمبر په نمبر خبرې وکړی او يو کس
دې يې تشريح کړی. ۲۸ خو کهٔ څوک تشريح کوونکے نهٔ وی نو هغوئ دې په جماعت کښې چپ پاتې شی او خپل ځان او
د خُدائ پاک سره دې خبرې وکړی. ۲۹ نو تاسو صرف دوه يا درې نبيانو ته د خبرو موقع ورکوئ، او نور دې په آرام
سره د هغهٔ د خبرو جاج واخلی. ۳۰ خو کهٔ په حاضرو کسانو کښې چا ته د مالِک نه کشف مِلاو شی نو کوم کس چې د
اول نه په نبوت کولو لگيا دے هغه دې خاموش شی. ۳۱ ځکه هر يو نمبر په نمبر نبوت کوئ، نو چې تاسو ټولو ته هدايت
او ډاډگيرنه حاصله شی، ۳۲ او نبيان د نبيانو د روحونو تابع وی. ۳۳ ځکه چې خُدائ پاک د بد نظمئ نه، بلکې د امن
خُدائ دے. لکه چې د مقدسينو په ټولو جماعتونو کښې دے ۳۴ ښځې دې په جماعتونو کښې خاموشه وی. ځکه چې
هغوئ ته د خبرو کولو اجازت نشته بلکې هغوئ دې تابعدارې وی څنگه چې شريعت هم وائی. ۳۵ کهٔ هغوئ په څهٔ خبره
ځان پوهول غواړی نو هغوئ دې د خپلو خاوندانو نه په کور کښې تپوس کوی. ځکه چې په جماعت کښې د ښځې دپاره
خبره کول د شرم خبره ده. ۳۶ ولې د خُدائ پاک کلام تاسو جوړ کړے دے څهٔ؟ يا ولې دا صرف تاسو ته رارسيدلے
دے؟ ۳۷ کهٔ څوک د نبوت، يا د روحانی نعمتونو د لرلو دعویٰ وکړی نو هغه دې پوهه شی چې کومې خبرې زهٔ تاسو ته
ليکم هغه د مالِک حکم دے. ۳۸ هر څوک چې دا نهٔ منی، نو هغه به هم نا منظوره کړے شی. ۳۹ نو اے زما ملگرو، د
نبوت کولو خواهش کوئ او په نورو ژبو خبرې کوونکی مهٔ منع کوئ. ۴۰ خو هر يو کار صحيح او ترتيب سره کوئ.

د حضرت عيسیٰ مسيح بيا ژوندی کېدل

۱۵ ۱ نو زما ورونړو او خوېندو، زهٔ به اوس تاسو ته هغه زيرے درياد کړم چې ما تاسو ته درکړے وو، کوم چې تاسو

قبول کړے وو او په کوم چې تاسو قائم هم يئ. (۲) او د کوم په وسيله چې تاسو خلاصون حاصلوئ کۀ چرې تاسو زما په
درکړې زېرې قائم يئ، کۀ نۀ يئ نو ستاسو ايمان راوړل عبث وو. (۳) ما د ټولو نه اول هغه اهم خبره تاسو ته در ورسوله
کومه چې ما ته رارسېدلې وه چې د صحيفو په مطابق مسيح زمونږ د ګناهونو دپاره مړ شو، (۴) او هغه ښخ شو او د کِتاب
مقدس په مطابق هغه په درېمه ورځ بيا ژوندے پاځېدلو. (۵) او هغه اول پطروس او بيا دولسو کسانو ته ښکاره شو. (۶)
بيا هغۀ يو ځل د پينځو سوو نه زيات وروڼو او خوېندو ته ښکاره شو چې په هغوئ کښې زيات کسان تر اوسه ژوندی دی
او ځينې مړۀ دی. (۷) بيا هغه يعقوب ته ښکاره شو او د دې نه پس ټولو رسولانو ته. (۸) د ټولو نه په آخر کښې هم ما ته
ښکاره شو، زۀ چې بې‌مودې پېدا شوے يم. (۹) زۀ په رسولانو کښې د ټولو نه وړکوټے يم تر دې چې د رسول بللو لائق هم
نۀ يم ځکه چې ما د خُدائ پاک جماعت زورَولے وو. (۱۰) خو زۀ چې هر څۀ يم هغه د خُدائ پاک په فضل يم، او هغه
فضل چې په ما وشو هغه بې‌فائدې نۀ وو. په حقيقت کښې ما د هغوئ ټولو نه زياته خوارى کړې ده. اګر کۀ دا ما ونۀ کړه
بلکې د خُدائ پاک په هغه فضل وشوه چې په ما دے. (۱۱) نو بيا په دې کښې دومره فرق نۀ پرېوځى کۀ چرې زۀ بيان وکړم
او يا کۀ هغوئ، خو مونږ دواړه يو زېرے بيانوو په کوم چې ستاسو د اول نه ايمان دے.

د مړو بيا ژوندی کېدل

(۱۲) نو اوس کۀ مونږ زېرے بيانوو چې مسيح له مړو نه بيا راژوندے شوے دے نو بيا په تاسو کښې ځينې دا څنګه وائى
چې د مړو بيا ژوندی کېدل نشته؟ (۱۳) کۀ د مړو بيا ژوندی کېدل نۀ وے نو بيا خو مسيح هم راژوندے شوے نۀ دے. (۱۴)
او کۀ مسيح بيا نۀ وى راژوندے شوے نو بيا زمونږ پېغام عبث دے او ستاسو ايمان هم بې‌فائدې دے. (۱۵) بلکې مونږ د
خُدائ پاک دروغژن ګواهان شو ځکه چې مونږ د خُدائ پاک په حقله دا ګواهى ورکړې وه چې هغۀ مسيح راژوندے کړو.
کۀ چرې مړی بيا نۀ راژوندی کېږی نو بيا هغه يې هم نۀ دے ژوندے کړے. (۱۶) ځکه چې کۀ مړی نۀ راژوندی کېږی نو بيا
مسيح هم راژوندے شوے نۀ دے. (۱۷) او کۀ چرې مسيح نۀ وو راژوندے شوے نو ستاسو ايمان عبث دے او تاسو اوس
هم په خپلو زړو ګناهونو کښې راګېر يئ. (۱۸) او بيا دا هم هغوئ څوک چې په مسيح کښې مړۀ شوی دی هغوئ هم هلاک
شوی دی. (۱۹) کۀ چرې زمونږ اُميد په مسيح صرف د دې ژوند دپاره وى نو بيا مونږ په ټولو انسانانو کښې قابل رحم يُو.
(۲۰) خو په حقيقت کښې مسيح د مړو نه بيا راژوندے شوے دے. دغه شان هغه د مړو نه اولنے ژوندے شوے انسان
دے. (۲۱) لکه څنګه چې د يو انسان په سبب په دُنيا مرګ راغلو نو داسې د يو انسان په سبب د مړو نه بيا راژوندی کېدل
راغلل. (۲۲) او لکه څنګه چې ټول خلق په آدم کښې مړۀ کېږی، نو دغه شان به ټول په مسيح کښې بيا راژوندی کېږی. (۲۳)
خو د راژوندی کېدو خپل ترتيب دے، اول مسيح راژوندے شوے دے، او چې کله مسيح بيا راشى نو د هغۀ خلق به هم
راژوندی شى. (۲۴) بيا به آخرت راشى. کله چې مسيح ټول حکمرانان، ټول اختيارونه او قدرتونه تباه کړی نو د هغې نه پس
به هغه بادشاهى خُدائ پلار ته حواله کړی. (۲۵) ځکه چې هغه به تر هغې ضرور بادشاهى کوی ترڅو چې خپل ټول دشمنان
د خپلو پښو لاندې کړی. (۲۶) آخرى دشمن کوم چې به نيست او نابود کړی، هغه مرګ دے. (۲۷) ځکه چې ”خُدائ پاک
هغۀ ته په هر څيز پوره اختيار ورکړے دے.“ نو چې کله کِتابِ مقدس داسې فرمائى، چې هغۀ په هر څيز پوره اختيار
ورکړے دے، نو مطلب دا نۀ دے چې په خُدائ پاک يې هم اختيار دے، چا چې خپل اختيار مسيح ته ورکړے دے. (۲۸)
کله چې ټول څيزونه د هغۀ د حکم لاندې شول نو زوئ به په خپله هم د خُدائ پاک د حکم لاندې شى چا چې ټول څيزونه د
هغۀ د حکم لاندې کړی دی نو هم دا خُدائ پاک به د ټولو مالِک وى. (۲۹) نو کۀ چرې داسې وى نو بيا به هغه خلق څۀ کوی
څوک چې د مړو دپاره بپتسمه اخلى؟ کۀ چرې مړی نۀ راژوندی کېږی، نو بيا ولې خلق د هغوئ دپاره بپتسمه اخلى؟ (۳۰) او
ولې مونږ هر وخت خپل ځان په خطره کښې اچوو؟ (۳۱) زما وروڼو او خوېندو، زۀ تاسو ته دا وايم چې زۀ هره ورځ مرګ

سره لوبې کوم او دا داسې رښتيا خبره ده لکه څنګه چې زۀ په تاسو زمونږ په مالِک عيسىٰ مسيح کښې فخر کوم. (۳۲) کۀ
صرف د انسانى اُميد دپاره زۀ په اِفسوس کښې د وحشتناکو ځناورو سره وجنګېدلم نو د دې نه ما ته څۀ فائده حاصله
شوه؟ کۀ مړى بيا نۀ راژوندى کيږى نو "مونږ له ښۀ خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به مړۀ کيږُو." (۳۳) دوکه
کېږئ مه، ځکه چې د بدو ملګرتيا د انسان ښۀ عادتونه خرابوى. (۳۴) په پوره هوش او فکر کښې راشئ او نوره ګناه مۀ
کوئ. ځکه زۀ دا ستاسو د شرمېدلو دپاره وايم چې په تاسو کښې څۀ خلقو ته د خُدائ پاک په حقله عِلم نشته.

راژوندے شوے بدن

(۳۵) خو څوک به تپوس وکړى چې، "مړى څنګه راژوندى کيږى او د هغوئ بدن به څۀ قِسم وى؟" (۳۶) اے نادانه، کوم تخم
چې تۀ کَرې نو ترڅو چې هغه مړ نۀ شى تر هغې نۀ ژوندے کيږى. (۳۷) او څۀ چې تاسو کَرئ دا تاسو تيار بوټى نۀ کَرئ
بلکې صرف د تخم دانه کَرئ کۀ هغه د غنم وى يا د څۀ بل څيز وى. (۳۸) خو خُدائ پاک دې ته يو وجود ورکوى چې هغۀ
ورته منتخب کړے وى او هر قسم تخم ته هغه خپل خپل وجود ورکوى. (۳۹) دغه شان غوښه هم يو شان نۀ وى بلکې د
انسانانو غوښه يو قِسم وى او د څاروو بل او د مارغانو بل او د کبانو غوښه بل قِسم وى. (۴۰) هم دغه شان آسمانى او
زمکنى وجودونه هم شته، او د آسمانى وجود ښائست يو قسم او د زمکنى وجود بل شان وى. (۴۱) هم دغه شان د نمر او د
سپوږمۍ او د ستورو په ښائست کښې فرق وى، او بله دا چې د يو ستورى ښائست د بل نه مختلف وى. (۴۲) نو بيا د مړو
راژوندى کېدل هم دغه شان وى، د فنا په حالت کښې ښخ کړے شى او په غير فانى حالت کښې راژوندى کيږى. (۴۳) د
ذلالت په حالت کښې ښخيږى او د ښائست په حالت کښې راژوندى کيږى، دا په کمزورتيا کښې ښخ شى او په طاقت کښې
راژوندى شى. (۴۴) دا جسمانى وجود ښخ شى او روحانى وجود راژوندے شى. چې جسمانى وجود شته نو روحانى وجود
هم شته. (۴۵) هم دغه شان ليکلى دى، "اول سړے، يعنې آدم ژوندے نفس جوړ شو، خو آخرى آدم ژوندون ورکوونکے
روح جوړ شو." (۴۶) اول جسمانى او بيا روحانى وجود پيدا کيږى يعنې وجود اول جسمانى، او بيا روحانى شى. (۴۷)
اولنے انسان يعنې آدم د خاورو نه جوړ شوے وو، او دويم انسان آسمانى دے. (۴۸) او د زمکې خلق لکه د اول انسان په
شان د خاورو دى، او آسمانى خلق لکه د هغه آسمانى انسان په شان دى. (۴۹) او څنګه چې مونږ د دې زمکنى انسان په
صورت جوړ شوى يُو دغه شان به د آسمانى انسان په صُورت کښې هم شُو. (۵۰) زما ورونړو او خوېندو، زما مطلب دا دے
چې دا جسمانى بدن د خُدائ پاک د بادشاهۍ وارث کېدے نۀ شى، او نۀ فانى کېدونکى د غير فانى کېدونکى وارث کېدے
شى. (۵۱) غوږ شئ، زۀ به درته يوه د راز خبره وکړم چې مونږ ټول خو به نۀ مرو بلکې مونږ ټول به بدل شُو، (۵۲) او د آخرى
بيګل د آواز سره په يوه لحظه او د سترګو په رپ کښې به مړى په غير فانى حالت کښې راژوندى شى، او مونږ به بدل شُو.
(۵۳) ځکه چې دا فانى کېدونکے بدن به ضرور غير فانى لباس واچوى او دا ختمېدونکے بدن به د ابدى ژوندون لباس
واچوى. (۵۴) کله چې دا فانى بدن غير فانى، او دا فنا کېدونکے بدن ابدى لباس واچوى، بيا به هغه قول پوره شى چې
ليکلے شوى دى چې، "په مرګ فتح غالبه شوه." (۵۵) "اے مرګه، ستا فتح څۀ شوه؟ اے مرګه، ستا د طاقت هغه لشه څۀ
شوه؟" (۵۶) د مرګ لشه ګناه ده او د ګناه طاقت شريعت دے. (۵۷) خو د خُدائ پاک شُکر دے چې هغۀ مونږ ته د مالِک
عيسىٰ مسيح په وسيله فتح راکوى. (۵۸) نو اے زما خوږو ورونړو او خوېندو، ټينګ او قائم اوسئ او هميشه د مالِک په کار
کښې بوخت اوسئ ځکه چې تاسو ته پته ده چې په مالِک کښې ستاسو خوارى بې‌فائدې نۀ ده.

د مقدسينو دپاره چنده

۱۶ (۱) اوس د هغې چندې په حقله چې د مقدسينو دپاره کيږی تاسو به په هغه هداياتو عمل کوئ چې ما د ګلتيانو
جماعتونو ته ورکړی دی. (۲) د هرې هفتې په اوله ورځ دې په تاسو کښې هر يو کس د خپلې ګټې نه د خپل ځان سره څۀ نا
څۀ جمع کوی، د دې دپاره چې کله زۀ درشم چې د چندې کولو حاجت ما ته نۀ وی. (۳) او زۀ چې کله درشم نو زۀ به هغه
کسانو ته چې تاسو ته قابل اعتماد وی د پېژندګلو خطونه وليکم چې يروشلم ته ستاسو چنده يوسی. (۴) او کۀ دا مناسب
وی چې زۀ هم لاړ شم نو هغوئ به ما سره يو ځائ لاړ شی.

د سفر دپاره منصوبې

(۵) زۀ به د مِکدونيه د تېرېدو نه وروستو تاسو له درشم ځکه چې زما اراده ده چې د مِکدونيه په لاره هلته لاړ شم. (۶) او
کېدے شی چې زۀ تاسو سره پاتې شم او ژمے تاسو سره تير کړم نو چې بيا زۀ چرته ځم نو تاسو به مې هلته رُخصت
کړئ. (۷) ځکه زۀ اوس په لاره کښې تاسو سره ملاقات کول نۀ غواړم بلکې زما دا اُميد دے کۀ مالِک وغوښتل نو څۀ
وخت به تاسو سره تير کړم. (۸) خو زۀ به د پنځوسمې اختر پورې په اِفِسوس کښې پاتې يم. (۹) ځکه چې زما دپاره د ښۀ
خِدمت يو لوئ ور کولاو دے او هلته مخالفين هم ډېر دی. (۱۰) کۀ چرې تيموتيوس درشی نو خيال يې وساتئ چې هغه بې د
څۀ يرې نه تاسو سره پاتې شی ځکه چې هغه هم زما په شان د مالِک خِدمت کوی. (۱۱) خپلو ملګرو له دا موقع مۀ ورکوئ
چې هغه سپک وګڼی بلکې هغه صحيح سلامت رارُخصت کړئ، زۀ د هغۀ په طمع يم سره د نورو وروڼو. (۱۲) نو ما اپولوس
ورور نه دا وغوښتل چې د نورو وروڼو سره تاسو ته درشی خو هغه اوس په درتلو راضی نۀ شو، خو چې کله ورته وخت
مِلاو شی نو در به شی.

آخری پېغامونه او سلامونه

(۱۳) بېدار اوسئ، په خپل ايمان قائم اوسئ، زړَور شئ، مضبوط اوسئ. (۱۴) تاسو چې څۀ هم کوئ هغه په پوره مينې سره
کوئ. (۱۵) او تاسو ته پته ده چې په اخيه کښې د ستِفناس خاندان اول ايمان راوړو او خپل ځانونه يې د مقدسينو خِدمت ته
وقف کړل، نو اے وروڼو او خوېندو، زۀ تاسو ته خواست کوم چې (۱۶) د هم دغه خلقو تابعداری کوئ بلکې د هر هغه چا
هم تابعداری کوئ چې دغه شان خِدمت او محنت کوی. (۱۷) زۀ د ستِفناس، فرتوناتوس او د اخيکوس په راتلو ډېر
خوشحاله يم ځکه چې هغوئ ستاسو ځائ ونيولو. (۱۸) ځکه چې هغوئ ستاسو او زما زياته ډاډګيرنه وکړه نو د دغه شان
کسانو قدر کوئ. (۱۹) د آسيه جماعتونه درته سلامونه وائی، اکوله او پرسکله د هغې جماعت سره چې د هغوئ په کور کښې
دے تاسو ته په مالِک کښې د مينې ډک سلامونه کوی. (۲۰) ټول وروڼه او خوېندې درته سلامونه وائی. په پاکې مينې سره يو
بل ته سلام ووايئ. (۲۱) زۀ پولوس درته په خپل لاس دا سلام ليکم. (۲۲) څوک چې د مالِک سره مينه نۀ کوی په هغوئ دې
لعنت وی، مالِکه راورسه. (۲۳) د مالِک عيسىٰ مسيح فضل دې په تاسو وی. (۲۴) زما مينه دې په عيسىٰ مسيح کښې تاسو
ټولو سره وی.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹